

Денес студент, утре (не)вработен – Што ти носи иднината?

Го паметам денот по солзите на мојата мајка, денот кога за прв пат се одделив од мојата фамилија. Сместен во студентски дом, тие четири ѕидови кои даваа слика на затворска ќелија пренесуваа радосни звуци од поискусните соседи а на нас бруцошите копнеж по топлиот дом. Го избрав Скопје, градот “ гладен “ за студенти, град кој за краток период те впира во сопствениот дух и не те враќа назад. Се будев и заспивав со истата помисла – Ќе успеам ли ?

Опкружен со потребата од знаењето на правните норми, нивната примена и критичката мисла со која ќе создадеме подобро утре ми го покажа патот кој води до правниот факултет. Зошто да не бидам еден од оние кои ќе ги брани правата на нашите сограѓани, еден од оние кои со чеканот во судница ќе запечати судбини на многу злосторници. Со многу вложен труд верувам дека после неколку години ме чека работа каде ќе го применувам она што сум го научил. Верувам дека вреди за сите овие години поминати над книгата, да го добијам она што сум го заслужил. Иако во нашето општество се поуспешни оние со повеќе “контакти”, оптимист сум дека само студентот со добри оценки, личниот интегритет и кредибилитет може да биде оној кој ќе ги носи позитивните промени во општеството. Но чувствувам дека ние, студентите по право се “гушиме” во томовите хартија. Помалку или повеќе се губиме во уметноста на правото испишана на безброј страни задолжителен материјал за испит. И ќе ги пролистаме и ќе ги научиме, па наидуваме на првата пречка – несоодветно оценување од незаинтересирани професори. Си учел ден и ноќ, си пропуштил “живот” за на крај да бидеш помножен со нула. “Гладни” сме за пракса, ни треба да ја дознаеме примената на правото во реалноста, да се понудиме спремни на пазарот на трудот. Она што ни останува е да се надеваме дека влезот во ЕУ и натамошните реформи ќе помогнат да останеме тука, да го понудиме трудот тука, да помогнеме во уредувањето на државата од тука.

А мене ме чека напорна работа чекорејќи од година во година на правните студии, абсорбирајќи нови знаења па којзнае можеби и јас ќе ја облечам таа црна тога крунисувајќи го мојот труд. И за крај како што велат француските правници “ si tu veux la paix, cultive la justice ” – ако сакаш мир, негувај правда.